विषयचपलस्य बलमप्यप्रयोजनमित्याह ॥ चपलस्येति॥ अन्येशत्रवः परस्याधिकंबलंप्रसमीक्ष्यापि कृत्येषु चपलस्य तस्य निग्रहाय क्षिप्रं रंध्रं प्रपद्यंते ॥ द्विजाहंसाअ
लंघ्यस्यापि क्रौंचपर्वतस्य लंघनाय कुमारशक्तिकृतं खं रंध्रमिव ॥३३॥ एवंकर्मकृतवतस्तवैतावत्कालंजीवनमतिभाग्यवशादित्याह ॥ त्वयेति ॥ येन त्वयाऽप्रतिचिंतितं
भाविफलचिंतारहितं यदिदं महत्कार्यं प्रबलदारहरणरूपमारब्धं तंत्वां रामोतिप्रबलोपि दिष्ट्यानावधीत् ॥ विषमिश्रमामिषं भोज्यंवस्तु भोक्तारं यथाहंति तद्वदित्यर्थः ॥३४॥

चपलस्यतुकृत्येषुप्रसमीक्ष्याधिकंबलं॥ छिद्रमन्येप्रपद्यंतेक्रौंचस्यखमिवद्विजाः॥ ३३॥ त्वयेदंमहदारब्धंकार्यमप्रतिचिंतितं ॥ दि
ष्ट्यात्वांनावधीद्रामोविषमिश्रमिवामिषं॥ ३४॥ तस्मात्त्वयासमारब्धंकर्मत्वप्रतिमंपरैः॥ अहंसमीकरिष्यामिहत्वाशत्रूंस्तवानघ
॥ ३५ ॥ अहमुत्सादयिष्यामिशत्रूंस्तवनिशाचर ॥ यदिशक्रविवस्वंतौयदिपावकमारुतौ ॥ तावहंयोधयिष्यामिकुबेरवरुणावपि
॥ ३६॥ गिरिमात्रशरीरस्यमहापरिघयोधिनः॥ नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्यबिभीयाद्वैपुरंदरः॥ ३७॥ पुनर्मांसद्वितीयेनशरेणनिहनिष्यति॥
ततोहंतस्यपास्यामिरुधिरंकाममाश्वस॥ ३८॥ वधेनवैदाशरथेःसुखावहंजयंतवाहर्तुमहंयतिष्ये ॥ हत्वाचरामंसहलक्ष्मणेनखादा
मिसर्वान्हरियूथमुख्यान्॥३९॥ एवंगते स्वकर्तव्यमाह तस्मादिति ॥ यस्मात्त्वया परैः प्रबलशत्रुभिरप्रतिममनुचितं कर्मारब्धं यतश्च सामदाने नेच्छसि ॥ मारी
चेनेवास्माभिरपि राजत्वात्तेचित्तमनुसर्तव्यमेव ॥ तस्मादहं तवशत्रून्हत्वा तवकार्यं समीकरिष्यामि संपादयिष्यामि ॥ यद्वा त्वयासमीकरिष्यामि त्वंयथायुद्धंकरिष्यसि
तथाहमपि परैर्योत्स्यामि ॥ नतुविभीषणवत्त्वांत्यक्ष्यामीतिव्यंग्यं ॥ ३५ ॥ उक्तमेवराज्ञःप्रीतयेऽभ्यस्यति सत्यत्वप्रत्यायनाय ॥ अहमिति ॥ यदि शक्रविवस्वंतौ तत्त
द्देवतारूपौस्यातां तथापि तावहंयोधयिष्यामीत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ गिरिमात्रशरीरस्य गिरिप्रमाणदेहस्य ॥ ३७ ॥ पुनरिति ॥ यदिमां सरामएकेनशरेणाहत्य पुनर्द्वितीये
नशरेणनिहनिष्यतियावत् ततःपूर्वमेव तस्यरुधिरं पास्यामि काममाश्वस ॥ ३८ ॥ तेसुखावहं जयं दाशरथेर्वधेन तवाहमाहर्तुं कर्तुं यतिष्ये ॥ फलंतु दैवायत्तमितिभा
वः ॥ खादामि खादिष्ये ॥ ३९ ॥